

177.

Није трава за бадава расла,
Већ је расла, да се ваљушкамо
Од вајата до авлијских врата.

178.

Дико моја, ваљала те боља,
Тебе боља, мене рука твоја!

179.

Ао моја из динтрикта дико!
Што уради, што срце извади!
Кад извади, што га не пресади?

180.

Беседила динтриктиња млада:
Јешћу греша, љубићу немеша,
Пићу вина, љубићу му сина.

181.

Три ме дике преко кола гледе,
Састала се и нова и стара,
И јошт она, кад сам била мала,
Била мала, па се швалерала.